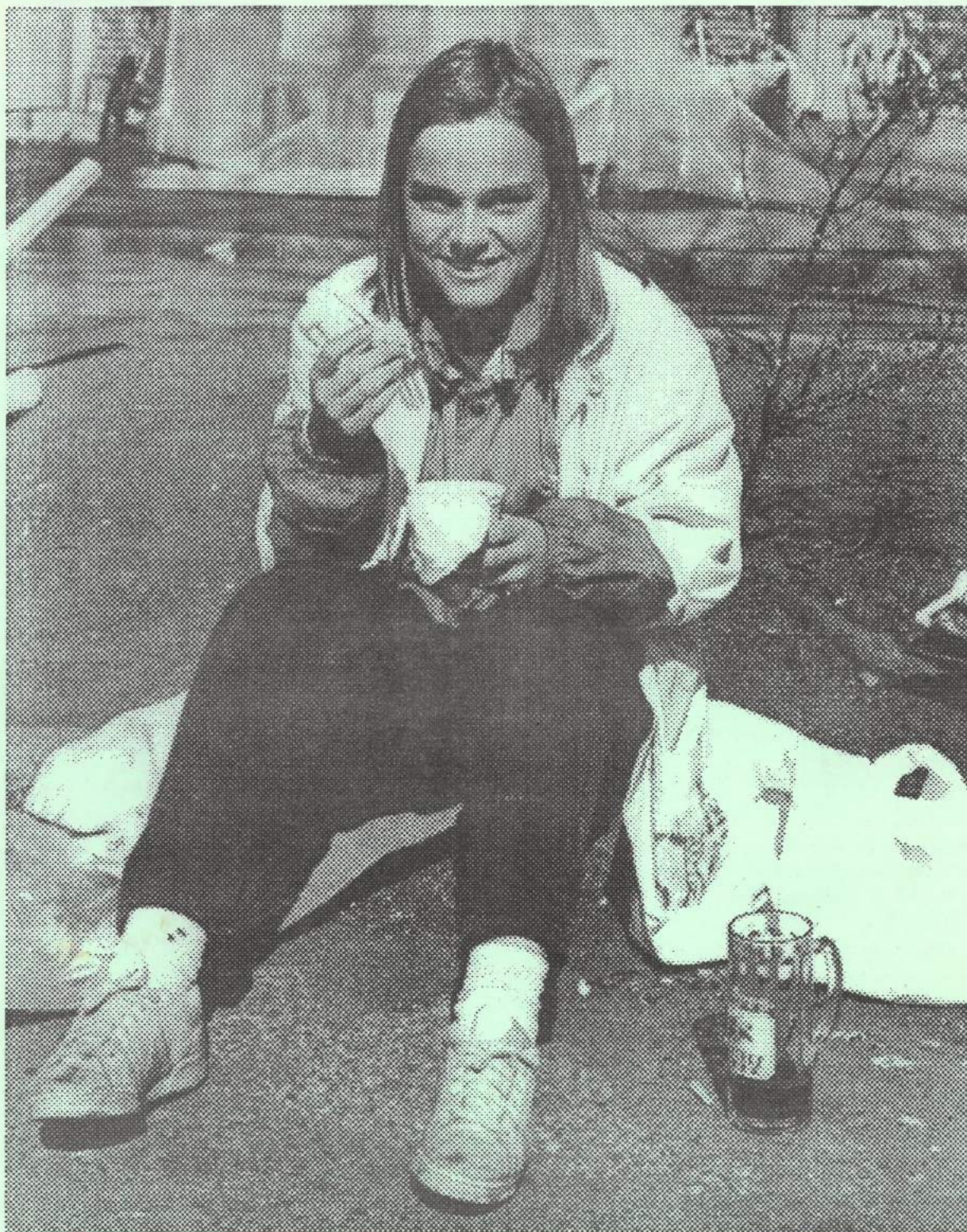

FINFORM

Nº III 1995 Årgång 28

FINFORM

ALLAS FYSIKTEKNOLOGSEKTIONENS INFORMATIONSBLAD
 OAVHÄNGIG TIDSKRIFT FÖR TEKNOLOGER VID
 SEKTIONERNA TEKNISK FYSIK OCH KEMITEKNIK
 MED FYSIK, CHALMERS

Chefredaktör & ansvarig utgivare
 TORBJÖRN JOHANSSON, 41 26 76

Ekonomi- & annonsansvarig
 KRISTINA MÅRTENSSON, 16 80 44

Redaktörer
 MATS ELFVING, 77 842 77
 CHRISTIAN BERGEK, 29 56 65
 HENNING ZÖGER, 83 18 86
 JONAS KJELL, 0322 - 163 79
 ANDERS HAMMARQUIST, 47 69 27

Fotograf
 RIKARD KARLSSON, 16 52 73

Korrekturläsare
 JOHAN SÄRNHOLM, 31 38 72

Adress
 Focus, Kemigården 1
 412 96 Göteborg
 Tel/Fax 031-772 39 80
 Postgiro 47 888 70-6

Tryck
 Bibliotekets Reproservice, Chalmers (550 ex.)

Finform utkommer med fem nummer årligen och distribueras gratis till teknologer vid sektionerna F och Kf. Övriga kan prenumerera på tidningen genom att sätta in 90 kronor på postgirokonton 47 888 70-6.

Bidrag till tidningen tas tacksamt emot på diskett eller direkt i mappen Insändare under Finform på Föreningskivån via filhanteraren OctaMac, OctaMacNet. Bilder och meddelanden kan lämnas i Finforms mapp i Focus eller sändas via elektronisk post (helst MIME-format) till finform@dd.chalmers.se.

DEN FRUKOSTÄTANDE TJEJEN PÅ
 OMSLAGET HETER KRISTINA KULL.

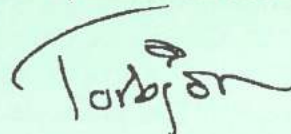
Alla åker inte till fjällen. Färre hamnar i Åre. Endast vissa upphittas sovande i en garderob av sina grannar eller kallar en dörrvakt bög när man har armen om hans flickvän, och tror dessutom att man ska släppas in. Det torde dock vara ganska säkert att jag och mina tre reskamrater är de enda i världen som lyckats spränga läck i växellådan på en prekambriumistisk Volvo 265:a och fastnat på ett backkrön mildtals från ingenstans utan mat, vatten eller flickor, de tre livsnödvändigheterna. Det är då det uppenbarar sig för oss, som nedsänkt från himlen på en stor neonskylt kantad av blinkande lampor, ackompanjerat av en änglaskör, en syn så skön som Chalmers damkör i bara mässingen: *Noppi koski*.

Denna underbara by (näja, det är nog Orsa Finnmarks centralort) med mack, vandrarhem och restaurang och vars befolkning till 12 procent består av gamla avdankade stridisar, den ene med erfarenhet från de flesta FN-insatser de senaste fem åren och den andre en före detta hög officer som jobbat i Las Vegas i några år. Den senare driver numera ortens centralt belägna turistcentrum och den förre pysslar inte med så mycket, förutom att laga förbipasserande sörlänningars bilar och vara cool. Han och frugan voltade med bilen för ett tag sedan, denna landade på taket och blev rätt platt. De kunde dock ta sig ut, och det första grabben klämde ur sig var: "Oj, klistermärkena sitter upp-och ner...".

Vad dessa två ser i Noppi koski har jag fortfarande inte förstått, enda rimliga förklaringen verkar vara att de har tröttnat på större äventyr än att skotta ut bilen på morgonen.

Så här i de sista skälvande minuterna av vår journalistiska karriär tror jag det är dags att tända ljusen, mysa lite och tänka tillbaka. Jag skulle vilja tacka alla de som under året bidragit till tidningen; antingen direkt eller genom att göra bort sig, klanta till saker och ting eller bara vara sig själva. Jag hoppas även att de som utsatts för väckningsreportage har överseende med oss och drar tillbaka eventuella stämningsansökningar.

"Det ska va gött å leva, annars kan det kvitta..."

NÄSTA MANUSSTOPP PREL. 20:E SEPTEMBER

Ordförandeord

Snart är det sommarlov och alla gamla sektionsaktiva går av och nya träder till. Nytt räkenskapsår börjar 1:a juli. I mitt sista ordförandeord tycker jag att det passar bra med en tillbakablick på det gångna året (med risk att glömma något).

Vi gick ut hårt i början av sommaren -94 med möte angående alkoholpolicy. Någon urspårad fest likt den från föregående år fick inte förekomma. Tack vare samarbetsvilja från alla håll kunde vi genomföra en lyckad nollperiod. Tack alla inblandade, NollK, Sexet, DP, Focumateriet o.s.v!

Ett annat sommarprojekt var att få nytt golv till Focus. Efter att formligen bombarderat alla mer eller mindre ansvariga "i huset" med brev och till sist tagit ärendet till Dekanus lyckades vi få ett fint klinkergolv i stället för den sorgligt skamfilade plastmattan. Vi fortsatte sedan friskt på ämnet ombyggnad av Focus och tillsatte en byggrupp för att bygga en ny fin bar, sätta upp nya gardiner, måla om korridoren och fixa nya stolar och bord. Nästan allt är nu färdigt och vi tycker själva att det blev väldigt bra. I sommar återstår

enda stolar och bord och balkar i taket att byggas. Tack alla i byggruppen!

Sektionsaktivasitsen på hösten anordnades av styret,

visat sig på denna sida i Finform och resulterat i en enkät. Vår slutsats blev dock att denna klyfta inte var så stor.

Sektionsaktivaomsitsen ordnades som vanligt av Sexet i bastun.

tillsammans med MatNat Fysik. Det blev en mycket glad och trevlig fest.

På våren har vår stora fråga varit sektionsbilens vara eller icke vara. Den har stått stilla långa perioder under året. Beslut togs att sälja den nuvarande och ersätta den med en ny. Så har dock inte ännu skett. Bilnissarna jobbar på den saken.

Styret har också bekymrat sig om klyftan sektionsaktiva - icke sektionsaktiva, vilket bl.a.

Vi har nu avslutat med att på senaste sektionsmötet välja in de som ska föra sektionens traditioner vidare. Till dem vill jag säga varmt välkomna och lycka till! Jag vill speciellt välkomna Alexandra som tar över som ordförande nästa år, och även kommer att skriva på denna sida.

Tack för mig. Jag kommer att sakna er alla.

KARIN

Flervariabelanalys F1

Årets upplaga av flervariabelanalys gick inte alltför bra, 20% godkändes. En siffra som tydligen ansågs för låg eftersom gränserna för godkännande sänktes från 20 till 16. Detta medförde att 40% passerade.

Överbetygen bestod av en femma och några fyror. Vid nästa tentatillfälle skall Peter Kumlin och Kf:s examinator samarbeta och göra en gemensam tenta för både F och Kf. Vi får bara hoppas att det går bättre då. I övrigt var kursen uppskattad och intressant.

JIMMY ROSÉN

Mekanik A F1

Mekaniken gick i år ungefär som vanligt, systemet med smågruppsövningar verkar bli bättre och bättre och därigenom också mer uppskattat.

Boken, An Introduction to Mechanics, ansågs pratig (läs amerikansk) men med sil och separator går det att få ut det viktigaste. I övrigt var kursen uppskattad och ansågs intressant och givande.

JIMMY ROSÉN

Tala med Nöje F1

Kursen fick genomgående bra betyg. Även övningsledarna, speciellt Christian Löwendahl, fick bra betyg.

Teknologerna tyckte om formen på övningarna, särskilt uppskattade var de spontana momenten. De mest omtyckta ämnena var "Miss-tag som jag lärt mig av." och "valfritt".

Boken upplevde många som tjugig. Av de teknologer som var på gästföreläsning tyckte 20% att de hade blivit bättre skribenter.

Tentasystemet fick mycket kritik. Systemet med att var 5:e fick godkänt kommer att tas bort till nästa år. 50% av teknologerna tyckte att muntan var onödig.

ANDERS CARLSSON &
MATTIAS WIKTORSSON

Elektromagnetisk fältteori F2, 5p

Nytt för i år var att kursen bantats och klämts in på en läsperiod. Kursen fick bra betyg överlag. Den uppfattades dock av många som svår och arbetskrävande.

På frågan om huruvida kursen bör ligga i en eller två läsperioder fick två läsperioder en liten övervikt men inte tillräckligt för att ändra något.

Föreläsningar och övningar sköttes exemplariskt men ingen gjorde de valfria datoruppgifterna. Både boken och sammandraget var mycket omtyckta.

Teknologerna efterfrågade både frivilliga inlämningsuppgifter och dugga. Tentan ansågs relevant men svår jämfört med andra tentor. 65% klarade tentan.

FREDRIK OCH KRISTIAN

Numerisk analys F2

(baserat på 41 enkätsvar).

Kursen fick omdömet godkänt, och mellanprioritet. Föreläsningarna hade ganska låg närvaro och fick ett betyg kring medel. Övningsledarna fick varierande betyg, dock var Lars Hörnströms övningar mer välbesökta än Sven Ugglas.

Ivars kompendium fick ett betyg mellan dåligt och medel, då det ansågs alltför kortfattat. Detta skall åtgärdas genom att utöka avsnittet om felanalys. Introduction... fick betyget dåligt. Labbarna var mycket uppskattade, liksom inlämningsuppgifterna. Tentan gick bra med 86 av 91 godkända. Bonuspoängen höjde upp betyget ett steg för många.

ANDREAS ANDERSSON OCH
ANDREAS BERGSTRÖM.

KURSVÄRDERING FASTA TILLSTÅNDETS FYSIK F3

Kursen i fasta tillståndets fysik fungerade på det hela taget bra. Kursen uppfattades av de flesta som mycket omfattande men intressant och "verklighetstillvänd".

Föreläsningarna fick överlag bra betyg, medan boken (Myers) uppfattades som svår-läst. Det sistnämnda gjorde att beslut fattades om att ändra kurslitteratur till Kittel (som fick bra betyg av de som läst den).

Värt att nämna är att laborationerna fick mycket bra kritik av de flesta teknologerna, detta är ju inte så vanligt på F.

Till sist kan nämnas att tentan uppfattades som relevant, men lätt. A4-sidan med egna anteckningar fick kritik, eftersom man kunde klara tentan genom att bara skriva av instuderingsfrågor.

MARTIN NILSSON, F3

Hållfasthetslära F3, Ip 3

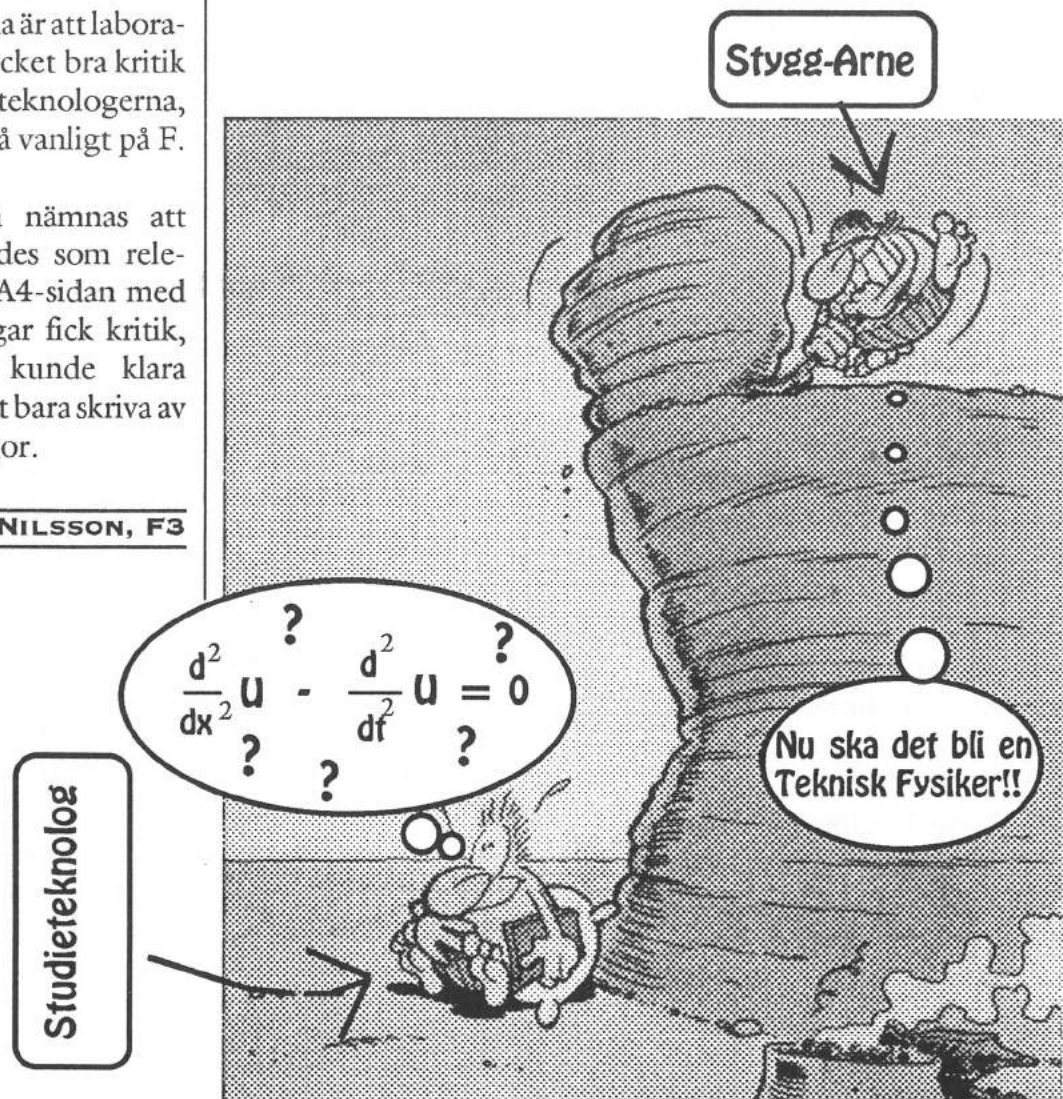
Hållfasthetskursen gick för F3 i läsperiod 3 och blev en små-trevlig kurs.

Roger Lundéns föreläsningar var ganska glest besökta, vilket till stor del berodde på att kursboken, "An Introduction to the Mechanics of Solids" av Crandall, var bra med många exempel. Ibland blev den dock väl pratig, som amerikanska böcker brukar bli.

Övningssalarna var oftast fullsatta och alla övningsledarna fick mycket bra betyg. I kursen ingick en frivillig demo-labb där finita elementmetoden och olika materialtestningsmetoder demonstrerades. Denna demonstration var uppskattad av de som gick på den.

Tentan gick relativt bra med ca 70% godkända. Kort sagt, en välskött kurs med lyckligt slut.

KARIN MARKENROTH OCH
SARA WRIGE

Angående kurserna i astronomi och astrofysik

Med anledning av redaktörens inlägg i förra numret av Finform vill vi kommentera situationen i allmänhet och vissa påståenden i synnerhet.

För att ge perspektiv på den kritik som framfördes mot Marek Abramowicz' kurs "Stjärnornas struktur och utveckling" vill vi påpeka att det finns en kursutvärdering gjord av de studenter som deltog i kursen. Där framförs förvisso en hel del kritik, men också positiva omdömen. På frågan "Ge totalbetyg" svarade 12 av 16 studenter att kursen var bra eller hyfsad. Av 18 tyckte 15 att föreläsningarna var bra eller hyfsade.

Vi vill också påpeka att endast två CTH-studenter var registrerade till kursen, ej tio-talet som redaktören påstod.

Kursen gick i en och samma lokal hela läsperioden. I början av läsperioden blev det ett fåtal tidsändringar. Påståendet att "studenterna vet sällan när eller var nästa föreläsning ska äga rum" har vi inte funnit belägg för.

Studenterna kunde få godkänt på kursen antingen genom att muntligt redovisa ett projekt mot slutet av kursen eller genom att skriftligt eller muntligt redovisa fyra uppgifter, slumpvis valda från en utdelad lista om tjugo. Vi betraktar frågorna som seriösa, och enligt Marek fick han också seriösa svar. Vi delar hans åsikt att de tjugo frågorna täcker huvuddelen av kursens innehåll. Att noggrant förbereda dessa borde därför betyda att

man faktiskt också lär sig kursinnehållet. Några "noggranna kapitelhänvisningar" för frågorna har vi inte funnit i det utdelade materialet. Att det fanns en lista över vilka kapitel som ingick i kursen är ju en helt annan sak. Om någon skulle följa redaktörens uppmuntran att "ljuga ihop någonting" så skulle denne givetvis inte ha blivit godkänd. En student fick av särskilda skäl tillstånd att tentera kursen redan i februari.

Vi uppmuntrar inte nödvändigtvis denna examinationsform i allmänhet men ser heller ingen anledning att göra ett utfall som vi tycker är kränkande mot både föreläsaren och de studenter som deltog i kursen.

Som ansvariga för sektionens och institutionens verksamhet gör vi vad vi kan för att verksamheten i astronomi och astrofysik skall bli så bra som möjligt. Ett av målen är att studenterna skall bli nöjda med kurserna och att många skall välja att delta. Ett annat mål är att kurserna skall få en bredd och ett djup som endast kan åstadkommas genom att flera lärare deltar i undervisningen.

Av olika skäl har Björn Sundelius i praktiken ensam skött all undervisning i astronomi under mycket lång tid. Marek Abramowicz har nu som nytillträdd professor och ämnesföreträdare i astronomi fått ansvaret att leda denna verksamhet. Eftersom Björn Sundelius valt att flytta till en annan institution hellre än att medverka i de förändringar som vi, den nya professorn och

många andra forskare och lärare betraktar som nödvändiga, blir det extra besvärligt att återuppbygga grundutbildningen. Vi är dock övertygade om att Marek Abramowicz har ambitionen och kompetensen att driva en framgångsrik verksamhet, såväl inom forskning och forskarutbildning som inom grundutbildningen.

Göran Niklasson
Dekanus

Stellan Östlund
Prefekt

Lennart Sjögren
Studierektor

Chefredaktören svarar

Trevligt att läsa att det aktuella ämnet engagerar högt i hierarkin. Det borde borga för att eventuella missförhållanden snabbt kan rättas till.

Vad gäller kritiken av min artikel vill jag börja med att kommentera kursutvärderingen. Denna gjordes till stor del av de studenter som gick upp på tentan, vilka som nämnts alla fick VG. En student som får VG lär bli klart mer positivt inställd till kursen än före tentan, vilket i vårt fall drar upp omdömena rätt rejält.

De frågor som kunde komma ifråga på tentan betraktas av Göran, Stellan och Lennart som seriösa. Jag ställer mig mycket frågande till detta, jag kan fortfarande inte förstå hur en fråga som "What is interesting in studying stars? Give your personal view" kan betraktas som seriös, det går knappast att svara fel. Jag ställer mig även mycket frågande till en examinationsform som

enbart bygger på att läsa in till ett begränsat antal frågor. Då frågorna inte kräver mer av studenten än de som Marek använde, blir resultatet också skevt, det måste helt enkelt vara något fel om alla kan få VG.

Jag har inte heller uppmanat någon att ljuga ihop något till astronomitentan. Om herrarna läst artikeln ordentligt så hade de utan tvivel lagt märke till att detta uttryck hörde ihop med en ironiserande framställning av en hypotetisk sistafråga på Reglertentan, inte med den existerande astronomitentan.

Jag ser inte min kritik som kränkande. Detta beroende på de fundamentala missförhållanden som klart existerat i "Stjärnornas struktur och utveckling". Dessa är:

* Det gick att få godkänt genom att skriva av sina gamla föreläsninganteckningar från en annan astrokurs på tavlan.

* Det måste vara något fel om alla får VG på tentan.

* 2/3 av godkännandepoängen kunde uppnås på en fråga som rörde individens egen inställning till stjärnstudier.

* Det räckte att plugga in 20 frågor av teorityp, för en kurs på 2,5 CTH-poäng.

Så här får det bara inte gå till!

TORBJÖRN JOHANSSON

MATSTAT I

SAMMANDRAG

De flesta tycker nog att det är för lite praktiska tillämpningar här på F.

För att i viss mån avhjälpa detta problem bifogar vi här ett praktiskt tillämpningsexempel på matematisk statistik.

Tabellen nedan visar, enligt LKF, F2:s tentamensresultat till och med läsperiod 3.

Kurs	Lp	Godk.	Underk.	Totalt	% Godk
Elnät A	1	74	19	93	80
Hållf	1	71	20	91	78
Komplex	1	58	59	117	50
Elnät B	2	51	19	70	73
Fourier	2	56	31	87	64
Regler	2	44	50	94	47
Numanalyt	3	86	5	91	95
Elfält	3	56	28	84	67

Sannolikheten P att klara en tenta = godkännandegraden.
Exempel: $P(\text{Fourier}) = 0.64$

Varje enskild tenta kan betraktas som en oberoende händelse.
Motivering: Att du har klarat Elnät A medför inte att du klarar Elnät B, eller hur?

Enligt definitionen av oberoende händelser, Definition 2.4 i Silverbibeln, gäller:

$$P(A_1 \cap A_2 \cap \dots \cap A_n) = P(A_1) \cdot P(A_2) \cdot \dots \cdot P(A_n)$$

Sannolikheten att du har klarat alla tentor hittills i tvåan fås sålunda genom att multiplicera godkännandegraden för alla tentor.

$$P(\text{Klara alla tentor}) = 0.8 \cdot \dots \cdot 0.67 = 0.044$$

Då vi enligt LKF är 90 teknologer i F2 och då 4.4% har klarat alla tentor, innebär detta att endast fyra personer tillhör denna lyckliga skara.

Träden fram och låtom oss vörda Eder!

ÅSA OCH FREDRIK, HÄRLEDARE.

"Köp program!"

Varför bygger inte alla nymble cortège? Jag tror att jag vet svaret. Cortègen har nämligen en skuggsida: 71 cortègeprogram som ska säljas, eller betalas ur egen ficka.

Klockan två på eftermiddagen den femte april var det sagt att det skulle vara programsläpp. Klockan två stod jag och hundratals andra förväntansfulla cortègebyggare utanför kärhuset och väntade på att få en och en halv låda med världens (?) mest eftertraktade trycksak.

Tyvärr verkade inte CCC riktigt minnas vad de hade utlovat i tidsväg. Än värre var att vädret, som dagen innan hade varit ganska sympatiskt, plötsligt hade bestämt sig för att det inte alls behöver vara vår bara för att några uppstudsiga chalmerister vill bygga en cortège. I stället fick vi uppleva lite typiskt göteborgskt vinterväder: En trevlig dusch i form av vatten i fast form som omedelbart före landningen smälte och förvandlade området till ett blött inferno.

När vi inte fick våra cortègeprogram försökte CCC i alla fall trösta oss med lite trevlig

musik.

Årstidsenligt spelade man välkända jullåtar, någon gång då och då uppblandade med lite eurodisco. Den senare musikstilen valdes antagligen för att inte allt för många skulle frysa ihjäl av att stå stilla i kylan.

Till slut verkade i alla fall ett och annat börja fungera. Efter några helt ljudlösa försök att göra sig hörda lyckades CCC få ordning på sin PA-anläggning, och informerade oss om ordningen som skulle gälla vid hämtandet av programmen och byggrockarna. Trots deras försök att hålla militärdisciplin gick det ganska trögt med utdelandet.

När alla hade fått sina program började de riktiga problemen. Hur får man sålt dem så fort som möjligt?

Någon bestämde sig för att chalmerister är populära hos andra studenter. Jag och några till stack alltså iväg till Pedagoggen. Klockan var nu strax före fyra, och vi hade hört att pedagogerna alltid brukar sluta vid den tiden.

Jag sprang till en busshållplats där det säkert stod femtio människor. Efter flera minuters övertalning lyckades jag få en att förstå det välgörande i att ha någonting att läsa på vägen hem, i synnerhet om detta någonting är ett cortègeprogram.

Det gick inte mycket bättre för de som satsade på insidan av byggnaden heller. Dels fanns där inte särskilt mycket folk, och dels var de som faktiskt fanns där inte särskilt benägna att köpa någonting alls, i synnerhet inte ett cortègeprogram. Kanske hade vi överskattat chalmeristernas popularitet en aning.

Vi tänkte därför fort sätta till Källered. Det måste ju vara en något mer originell och därmed givande idé än att bara ställa sig mitt inne i stan, tänkte vi. Bilen vi använde ville dock inte riktigt hålla med om detta.

Efter ett bensinstopp och annat krångel fick vi uppsöka en bensinstation. Där försökte vi få alla som ändå skulle slänga ut pengar på någonting så futtigt som drivmedel att

dessutom investera i lite spirituellt drivmedel åt sig själva, och detta gjorde vi med viss framgång.

Väl framme i Källered visade det sig att den fantastiska idén att sälja där kanske inte var så originell som vi hade väntat oss. Ett par av oss satsade i alla fall på IKEA, trots att där redan fanns flera personer, både vid in- och utgången. Men de saknade definitivt någonting. Aggressivitet.

Vi satsade friskt och fångade folk så fort de hade lämnat kassan, helst innan de hade hunnit packa ner plånbocken. Det visade sig att det faktiskt var rätt så många som kunde tänka sig att plocka upp en tjuging till efter att ha lagt ut en massa pengar på möbler.

Tyvärr varade detta inte så värst länge, för vi blev snart utslängda från området bakom kassorna. Därför försökte vi finna någon annan plats i Källered där det gick att få sålt någonting, men det visade sig vara stört omöjligt. Överallt var det antingen helt folktomt eller proppfullt med försäljare.

Framåt kvällen satsade jag och en till på att fånga en mål-

grupp som definitivt borde vara nöjesintresserade: Biobesökare. Vi kom till Down Town strax innan nio-föreställningarna skulle börja, och gick genast rakt förbi kassorna för att sälja inne i foajén. Tyvärr var biobesökarna i ganska hög grad ointresserade av

andra former av kultur, så inte heller detta försök var riktigt lyckat.

En tanke som slog oss var att de allra mest intresserade kunderna måste ju vara de som verkligen behöver piggas upp. Alltså gick vi förbi Kungsporsplatsen innan vi begav oss hemåt. Det visade sig vara ett

klokt val; där fanns några ensamma människor som gärna ville ha någonting att läsa på spårvagnen hem.

På torsdagen visade sig problemet vara ett helt annat, nämligen att jag hade för få program med mig. Solen dristade sig till att titta fram bakom det annars kompakta molntäcket. Det gjorde att det var rent av osportsligt lätt att sälja program var som helst ute på stan. Jag krängde utan alltför mycket besvär tio på lunchen och lika många mellan fem och sex på eftermiddagen.

På fredagen hade den begynnande våren åter sett till att gömma sig igen. Det var dags att koppla på de stenhårda försäljarfasonerna. Jag tog mig ner till Nordstan för att slippa bli alltför blöt. Eftersom många andra redan

hade kommit på samma tanke gick det inte att vara återhållsam, så jag satte genast igång med att förfölja varenda människa som verkade ens måttligt intresserad av ett program.

Argumenten flödade som en vårflood: "Bara tjugo kronor för att ha helkul hela april. Det är mindre än en krona om

dagen, det. Vilket annat nöje är så billigt, egentligen?" eller "Visst önskar du att det vore mer vår i luften? Jag kan erbjuda någonting som är nästan lika bra: En titt i ett cortègeprogram och du känner genast hur solen börjar stråla inom dig."

Efter ett slag började jag faktiskt undra varför ingen hade slagit ner mig än. Men jag klarade mig faktiskt helskinnad igenom dagen, trots att jag hann med att vara odräglig mot säkert hälften av Göteborgs befolkning.

Resten av programmen, ungefär tio stycken, behövde jag inte arbeta särskilt hårt för att få sålt. En liten promenad och en liten stund utanför min närmaste livsmedelsbutik.

Min sista kund verkade efteråt rentav besviken över att jag hade klarat mig så lindrigt undan. "Jasså, var det ditt sista program?" tyckte hon. Jag log lite grann, önskade henne en trevlig vår och åkte hem, mycket lättad.

Det var sannerligen inte alla förunnat att komma så här pass lindrigt undan. Många åkte hem till fjärran delar av landet under påsklovet, och trots att cortègen väl minst måste vara världsberömd fick inte många

sålt några program utanför staden.

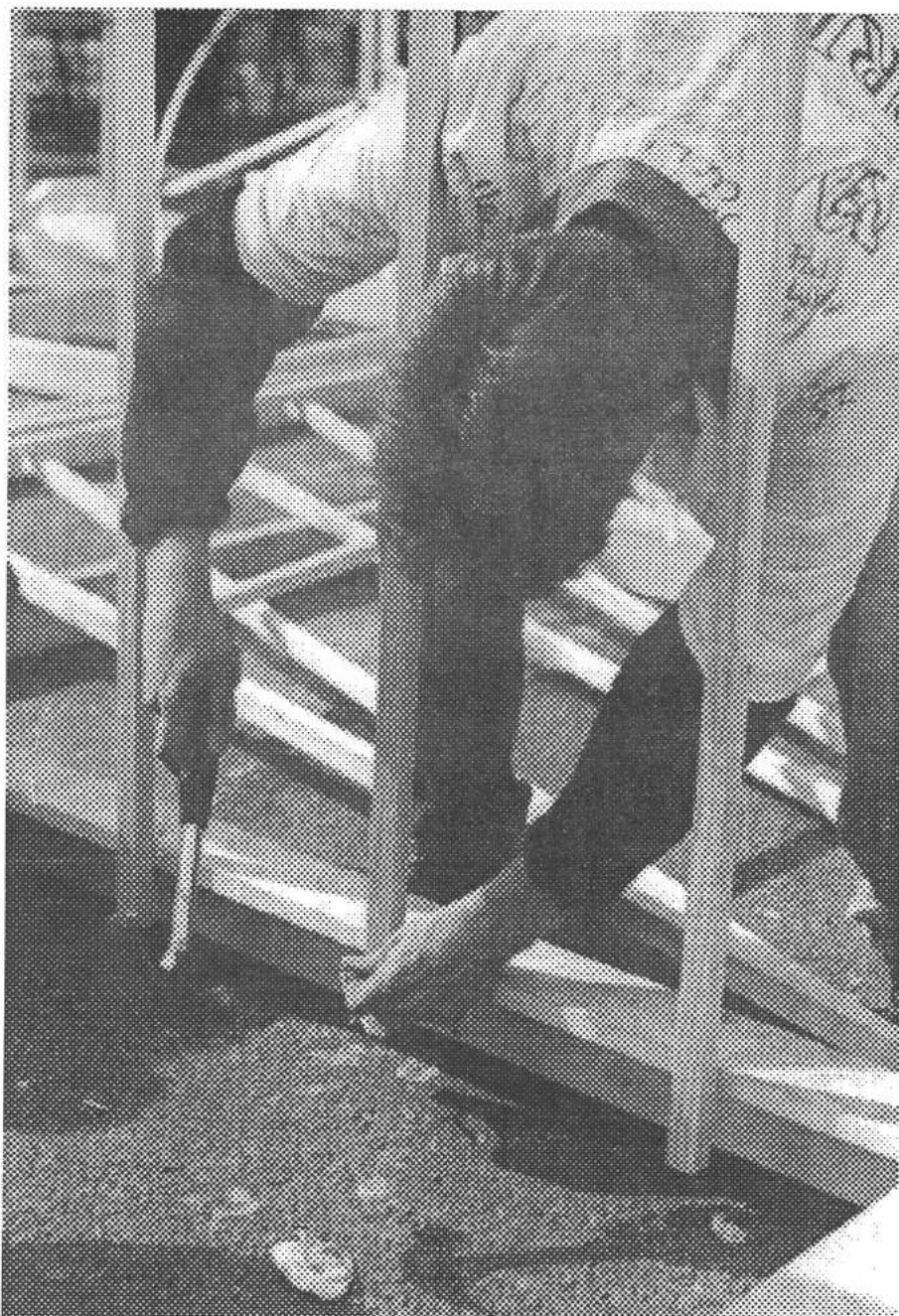
Var man inte ute först hade de som ville köpa program tidigt redan köpt sina. Många göteborgare tycks föredra att vänta till Valborg för att kunna köpa program till halva priset av någon desperat byggare som försöker minimera sina förluster.

En annan populär variant är att bara köpa när man känner

att våren börjar nalkas. Därför är det oerhört mycket lättare att sälja program på soliga dagar.

Tycker vädermakterna anorlunda finns det väl bara en sak att göra: "Skapa en egen vår inom dig när den naturliga inte verkar komma igång! Läs ett cortègeprogram!"

AV PER BJÖRNSSON

Blenda sista

Äntligen var det dags!

Klockan var tolv, och nu skulle det som man hade gått och väntat på så länge till sist komma igång. Det var dags för byggplatsens öppnande.

Nej, allvarligt talat, detta var verkligen något av en antiklimax. CCC började spela bygglåten, Pyrot firade av ett antal inte överdrivet stora fyrverkeripjäser och sedan var det dags att betala "depositionen" för årets (i och för sig snygga) officiella cortègebyggårölsejdel, en oerhörd utgift på fyrtio kronor.

Nu borde ju då allting vara frid och fröjd och alla kunde sätta igång och bygga. Men icke. CCC släppte inte ens ifrån sig virket än på ett ganska bra tag.

Innan detta inträffade hade många redan börjat tappa intresset för att överhuvudtaget

släppa loss sina kreativa talanger, i alla fall den dagen.

Vädret var dock inte vad det borde ha varit. Inte för att det var särskilt ovanligt eller så, det var bara det att man inte alltid uppskattar vanligt hederligt Göteborgsväder.

Det regnade alltså. Ett sliskigt duggregn kombinerat med en temperatur som borde få alla normala människor att hålla sig inomhus, eller åt-

ägna någon eftermiddagstimme åt att pyssla om köldskadade extremiteter.

Naturligtvis var jag en av de som trotsade vädret. Jag och ett par till på vagn nio satte igång med att bygga det som var absolut viktigast på vagnen (eller i alla fall mest användbart under byggperioden): en soffa.

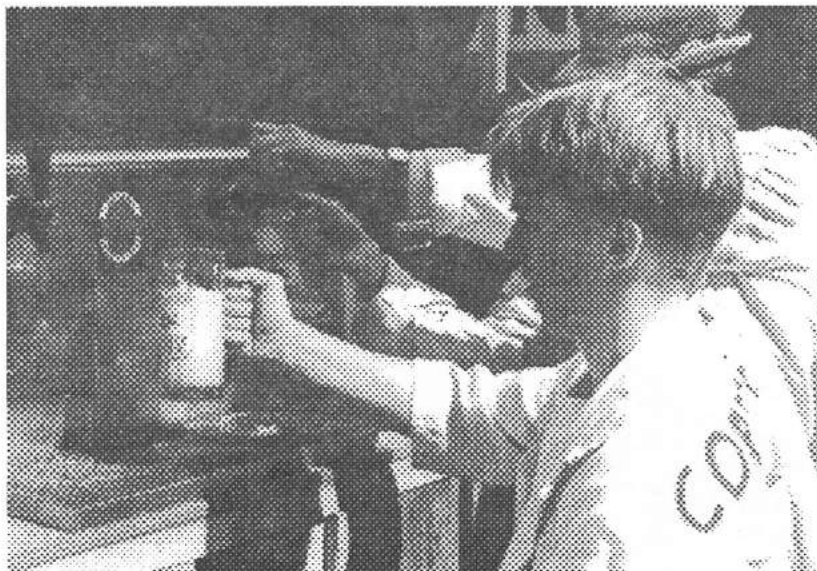
Den blev rätt så klen, för ingen av oss som var där är direkt berömd för sina byggtalanger. När den var klar hade

alla andra tyckt att de var färdiga för dagen, så vi bestämde oss för att fortsätta byggan- det någon annan gång.

På kvällen var det så dags för den första cortègefesten: VSGOFPABCG. För att få så många som möjligt att trotsa regnet

hade CCC slagit upp ett stort tält på byggplatsen där sittningen skulle äga rum.

Redan från start insåg man vartåt det barkade. På vägen in i tältet fick var och en en flaska Vino Tinto. Påminner detta

Gratis öhl är gott...

minstone sätta på sig en täckjacka.

Det fanns dock inte så många rockar som var stora nog att få plats med en täckjacka under, så de som trotsade vädret fick i stor utsträckning

händelsevis någon om Focumaterifesten under nollperioden?

Alla behövde dock inte hinna särskilt långt på sin vinflaska för att komma på gott festhumör. Ett antal elektroteknologer satsade hårt på att förstöra Livet för oss andra. När denna aktningssäva inledningsvisa sjöngs kontrade de genast med sin egen hyllning till en ilsket kvackande fågel.

Sittningen fortsatte i samma anda. Jag tror inte att en enda visa sjöngs koordinerat under hela kvällen. Den blev å andra sidan inte särskilt lång, åtminstone inte i det tältet.

För de sextio kronorna som kalaset gick på fick man, förutom vinet, två rätter: en huvudrätt bestående av skinka och potatissallad och till efterrätt en extremt söt och kladdig kaka som gav många festdeltagare vissa hållfasthets-

Thorbjörn och de andra i Fredsprisgruppen kom igång snabbt med byggandet

problem med avseende på skedskaften.

Vid tiotiden avtog sittningen så smått. Då var de flesta på mycket gott humör, och snart blev gasquen relativt välbefolkad.

Detta borgar alltid för att många har roligt, i synnerhet som det naturligtvis var en osedvanligt god blandning av folk från olika sektioner där.

Ur de flesta synvinklar måste kvällen alltså betraktas som mycket lyckad.

Fredagen därefter var inte någon särskilt aktiv byggdag, av naturliga skäl. Ganska många grupper lyckades såga till ett lämpligt antal meter virke och spika ihop en ram.

De enda som verkade bry sig om att göra någonting mer var fredsprisgruppen under ledning av Thorbjörn Engdahl (F-94), som ansåg sig ha så mycket att bygga att de var tvungna att bygga en enorm träkonstruktion redan första helgen.

På lördagen kom vi inte igång med byggandet förrän rätt så sent på eftermiddagen. Vagnsmedlemmarna började drälla in vid fyrtiden sådär.

Då upptäckte vi att byggarbarna av lösnumret bredvid oss ("Minkdjävlar" med Egil, Lillen, Sandis, Simon m fl) och en del andra som uppskattade deras eldstad hade bestämt sig för att träramar är utmärkta, om än något hårda, volleybollnät.

Eftersom ingen av oss egentligen var på bygghumör deltog vi istället i spelandet till dess att vi upptäckte en ganska dramatisk sprickbildning i ena hörnet av vagnen.

Vid denna tid uppstod dessutom en oerhörd rökutveckling från brasan, sannolikt framkallad av att någon hade fått för sig att proppskåp är ett utmärkt eldningsmaterial.

Det enda vi hann bygga den dagen var ett par pinnar som en gång skulle komma att sättas ihop till ett bingolottohjul. Jag tror inte att detta var någonting att skämmas över.

De flesta andra verkade också utnyttja tiden till socialiserande och konsumtion av byggöl, allt enligt den välkända principen "gratis är gott".

Framåt kvällen blev det rätt så kallt, men det förhindrade inte att åtminstone min vagn utnyttjade kvällen till korvgrillning. Vi var definitivt inte

ensamma om detta - i bergstrakterna kring Chalmers kunde vi spåra en hel del andra som hade kommit på samma idé.

Att byggplatsen stänger på kvällen (under den första delen av byggtiden redan kl 19) betyder definitivt inte att den avfolkas. Om man fyller byggöl på stora dunkar räcker den till långt in på kvällen...

Det var förstås fullt med folk runt "Minkdjävlar" eldstad långt in på kvällen, även om en del drog sig ner mot PU:s efteromtenta-rockpub framåt nattkröken. Men det var säkert lika trevligt att sitta och delta i den animerade diskussionen om huruvida det någonsin är etiskt försvarbart att förhindra ett ragg på gasquen.

Vackert väder är trevligt. Vackert väder var det också på

den första söndagen i byggperioden. Eftersom någon på min vagn hade sett en väderleksprognos bestämde vi att det var gott om tid att bygga vagn.

Det kändes därför helt rätt att utnyttja dagen till ett havsbad. Vattnet var faktiskt väldigt kallt. Dessutom var det inte så många som överhuvudtaget orkade cykla ut till kusten, så uppslutningen blev kanske något under förväntan.

Efteråt var vi i alla fall ett par stycken som tog oss in till byggplatsen och konstaterade att eftersom nästan ingen annan byggde någonting behövde inte vi göra det heller.

För att slippa alltför mycket åverkan på vår vagn satte vi i alla fall upp en upphängningsanordning för det planerade hjulet. På det sättet blev de befintliga vagnsdelarna

betydligt svårare att använda som volleybollnät.

De visade sig dock passa alldeles utmärkt som innebandyrink. Detta orsakade i alla fall inga allvarigare skador på dem.

Allt fler byggare upptäckte att det är trevligt med eld. Vissa var ansvarsfulla och använde halva oljefat och liknande att elda i men vissa satsade på rena pyro-

mandåd och eldade direkt på marken. Många började redan under eftermiddagen.

Måste det sägas att CCC blev mycket upprörda, för att uttrycka sig milt?

De värsta avarterna av eldandet försvann framåt kvällen till förmån för t ex sällklubbingsvagnens utmärkta initiativ att bygga en liten pool. Sargen blev en perfekt sittplats för en teknologvariant på lägereldskväll.

Även sent på kvällen fanns CCC på byggplatsen. De hade omsits för tidigare års motsvarigheter.

Dessa tycks ha varit på rätt så festligt humör, för morgonen därefter var två vagnsramar hopspikade ortogonalt mot varandra, och en vagn som redan hade fått en viss överbyggnad balanserade uppochnervänd på denna.

På måndagen var det fortfarande fantastiskt fint väder, och byggnaden började komma igång så smått. Det som var populärast att bygga var givetvis olika varianter på sittmöbler.

Veckan gick, och aktiviteten verkade variera kraftigt med vädret. På dagarna alltså. De nattliga aktiviteterna, och då menar jag verkligen nattliga eftersom de knappast kom igång förrän ganska långt efter midnatt, ägnade sig folk åt alldeles oavsett yttertemperatur.

Inte förrän på torsdagen gick det upp för de flesta att det var dags att sätta igång ordentligt med byggnaden. Tyvärr var vädret inte så välvilligt inställt, så den dagen var det inte alla som fick så mycket gjort i alla fall.

Förhoppningsvis började stommarna bli färdiga, för det började bli dags att ta hand om utanpåverket också. Fredagen var sista dagen att göra pappermaché för att den skulle hinna torka och målas till cortègen.

Plötsligt tog diverse fantastiska kreationer form, och många var djur. Bland F-bidragen fanns noshörningen Nelson och det som sannolikt var cortégens mest imponerande bygge, en enorm missil-försedd fredsduva från fredsprisgruppen.

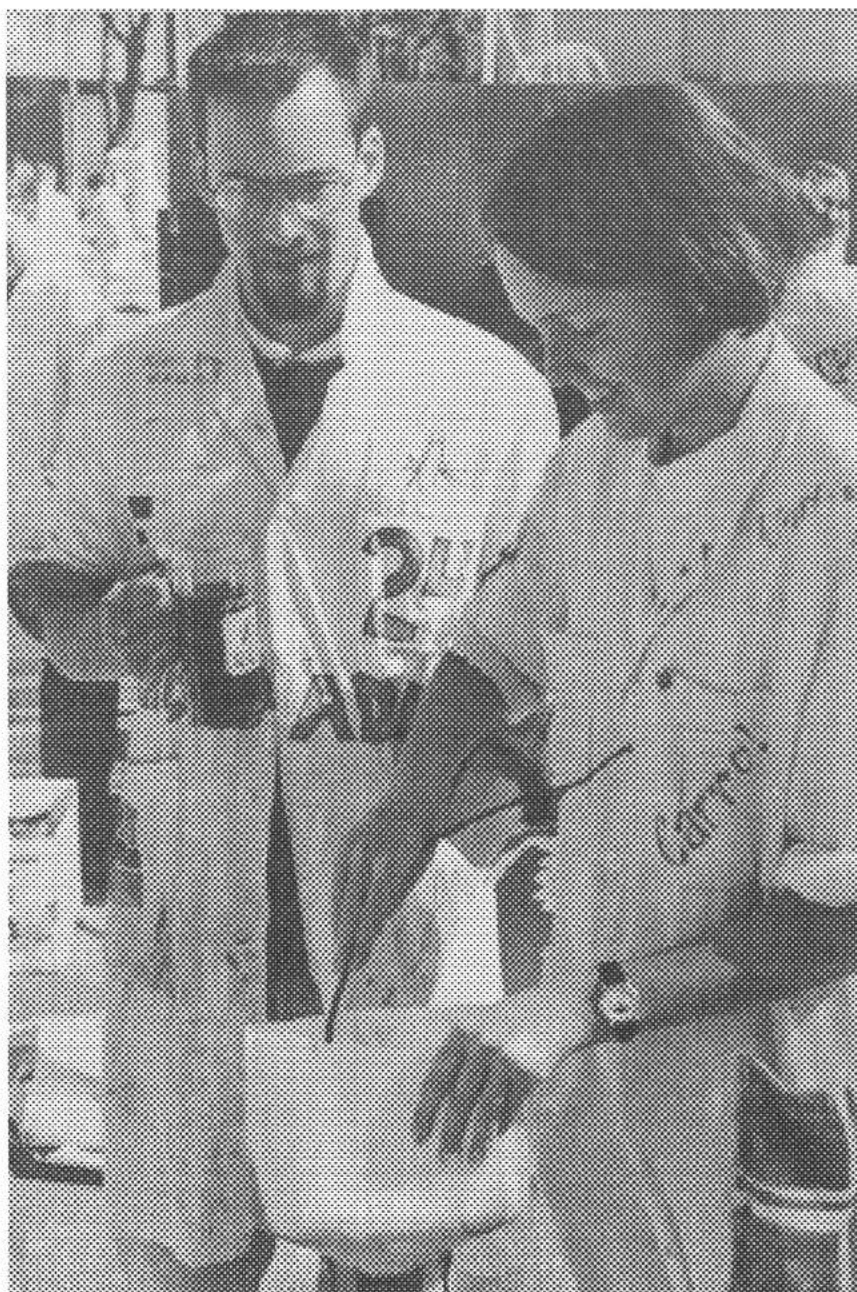
Det är verkligen fantastiskt vad mycket man kan få ihop så fort med lite hönsnät, tidningspapper och tapetklister!

Vissa fick dock se sina eleganta konstruktioner förstörda genom att pappermachén föll av i ena änden när man arbetade med den andra, eftersom det inte alltid var så lätt att få rätt proportioner av tidningspappret och klistret.

Dessutom var det dags att sätta igång och måla. CCC krävde att all papp skulle målas på båda sidor för att inte bli förstörd om det skulle börja regna.

Kanske var detta klokt, men det gjorde att allting tog mycket längre tid än man kanske hade räknat med. Dessutom regnade det faktiskt knappt någonting de sista dagarna, fast det kunde man förstås inte veta på förhand.

Många vändades en del över vad de skulle skriva för slogans på vagnen, men alla verkade i alla fall ha kommit på tillräckligt många av tillräcklig kvalitet lagom till CCC:s granskning av vagnarnas till-

stånd och innehåll på lördagsförmiddagen.

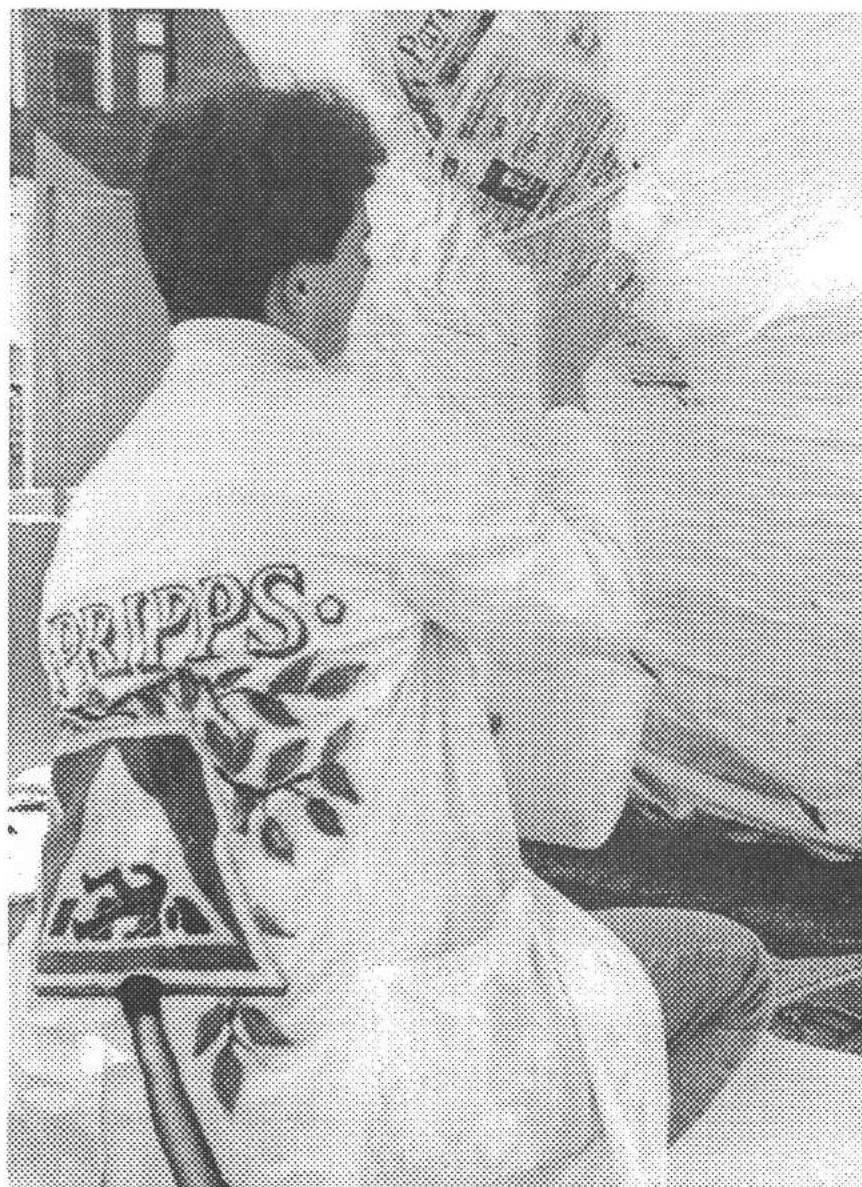
På söndagen var det dags att finputs vagnarna och lasta på dem på lastbilarna. Lastandet gick relativt snabbt och smärtfritt. Sedan var det dags att fixa ljudanläggningen också.

De flesta lyckades göra detta utan större problem, men vi hade inte insett på förhand att vi själva var tvungna

att fixa en bandspelare att koppla till ljudanläggningen.

Som tur var lyckades vi till slut fixa en freestyle med autoreverse, vilket var ett måste eftersom bandet var hela sju minuter långt.

Det var inte det lättaste att hitta en strömkälla till förstärkaren. Enda kopplingspunkten satt dold under en låst kåpa, och först när chauffören kom tillbaka sent på

eftermiddagen kom vi åt den. Vi fick anläggningen att fungera bara strax innan cortègen skulle rulla.

Så var det då dags. Kvart över sex hände... ingenting. Jo, Göta Lejon började väl spela och så, men precis som vanligt var det ingenting som rörde på sig förrän vid halv sjutiden.

Att ta sig runt visade sig vara ganska jobbigt. Min roll innebar att jag skulle jagas runt vagnen hela vägen, och det blir en hel del springande.

Det som förvånade mig mest var att det kändes som det gick väldigt fort. Inte hastigheten alltså, utan totaltiden. Det var väl den där gamla principen om att tiden går fort när man har roligt som spökade igen.

Dessutom var det inte så många vagnar framför, så vi klarade oss någorlunda väl ifrån stockningar. Vi kom faktiskt runt på strax under två timmar.

Sedan var det dags att göra hela arbetet o gjort. På vägen

uppför Gibraltargatan förvandlades hela vagnen som vi hade lagt ner så mycket arbete på till flis.

Jag tyckte nästan att det kändes lite sorgligt att se en veckas arbete förgöras på bara några få minuter. Å andra sidan var ju vagnen byggd enligt CCC:s principer om att använda klenaste möjliga virke för att underlätta rivningen, så det var knappast något fort vi hade att göra brasved av.

Efter återkomsten till Chalmers hölls det en och annan liten vagnsfest innan de sanna nattaktiviteterna tog vid. FestU:s Valborgskalas "Här om natten" var välbesökt, men som vanligt i cortège-sammanhang bara långt efter midnatt.

Att vara med i cortègen har varit en oförglömlig upplevelse. Dels var det byggandet, att tillsammans på några få dagar gå från ett ganska löst planerat koncept till en färdig vagn (om än något improviserad), och dels var det alla kringaktiviteter.

Detta stora projekt gav en god möjlighet att bredda sitt kontaktnät, inte minst som alla fester besöktes av folk från alla sektioner. Att ha hamnat närmast hjälplöst efter i alla kurser känns faktiskt snarast som en bisak. Cortègebyggandet kommer jag aldrig att ångra.

AV PER BJÖRNSSON

Cortège!

Inte heller i år kunde vi seriösa studieteknologer undvika vad som var på gång på kemigården. Årets Cortègelåt (som för övrigt var precis som en Cortègelåt bör vara - dålig) hördes tydligt in i FL salarna, där man allt som oftast satt och försökte koncentrera sig på någon spännande övning.

Den första delen av byggveckan konsumerades det, inte helt oväntat, mycket øhl och lite spik på byggplatsen.

Allteftersom veckan led steg spikkonsumtionen något,

och ungefär samtidigt som regnet började falla på torsdagen kom de flesta igång mer "ordentligt" med sitt byggande.

En del väntade så smart, p.g.a. regnet, ytterligare en dag med byggandet, men även de fick bygga i regnet eftersom det även regnade på fredagen.

Till slut kom dock Dagen C och på något mirakulöst sätt visade det sig att byggarna var (tillräckligt) klara med sina vagnar så att de kunde visas upp till allmän beskådning.

Först ut bland F:s vagnar var inte en vagn utan ett lösnummer. En liten mink och en ubåt tuffade fram med någon slags slogan på sidan. Jag misstänker starkt att gossarna bakom detta lösnummer inte hållit på och snickrat och filat hela veckan.

En vagn med betydligt mer arbete bakom var vagn nr 7 som

bl.a. innehöll en stor fredsduva med bomber under vingarna. Denna vagn drev, med hjälp av slogans som "Nobels fredskris" och "Gatustrid- Norsk frid", med utdelningen av 1994 års fredspris.

Nästa F-vagn speglade på ett fint sätt det växande samhällsproblemet med Bingolottos popularitet. "Hör Lokets bön, spela bort din lön" löd en av deras slogans.

Betydligt brutalare var vagn nr 24 där stackars små oskyldiga sälar klubbades ner av otäcka norrmän. Anmärkningsvärt var att vagnen lyckats övertala

Brigitte Bardot att följa med (eller så var det bara en av flickorna på vagnen som var väldigt lik Bardot).

”Är frugan sur? Köp en ny i våran bur” löd en uppmaning på vagn 34. På vagnen fanns en bur med flickor och jättebebisar (både en levande och en i papier-machè) där fula västerlänningar kunde välja ut vad de ville ha och sedan skicka hem med flyget.

Bakom vagnen gick både ”thailändskor” och ”västerlänningar” (som inte drog sig för att tafsa på Göteborgs småpojkar) och delade ut flygblad med sexualinformation. Bl.a. upplystes man om att det absolut säkraste sättet att undvika HIV är att göra som CCC - bara fantisera om sex.

Före den sista av F-vagnarna gick några människor omkring med stora löpsedlar på magarna som förkunnade diverse sensationella nyheter som t.ex. ”Nelson talar ut om drogerna”. På vagnen hände det säkert något mycket spännande och roligt men tyvärr kommer jag inte ihåg det.

Givetvis var F-vagnarna klart bäst, men en vagn som gick hem bland manliga Chalmersister var vagn 38, med namnet Technosex, där en stor skylt berättade: ”Chalmerskillar, Bäst i test- testad av oberoende expertis”. Även reklamsloganen: ”Chefen ska vara tyst och hålla sig på rummet” hade använts. En personlig favorit var vagn 27:s pa-

rodiering av Duracells trumslagande kanin, som förkunnade: ”Duracell - om kaninen själv får välja”.

”Snabba svar är vårt motto, svaren tar vi fram med lotto” löd en av vagn 33:s slogans där man ”avslöjade” hur Medanalyt i verkligheten fått fram sina

provsvar, nämligen med ett lottohjul där man kunde hamna på antingen frisk, rabies, gravid eller HIV.

För övrigt innehöll Cor-tègen en flygande matta, en motordriven trehjuling, farbror Barbro, ett gammalt par som ville stoppa ”omoralen i

Cortègen", diverse orkestrar samt en massa annat.

Några vagnar fick er fara att storleken visst har betydelse. Vagn 34 fick plocka ner sin jättebebis (den i papier-maché alltså) från buren för att undvika att den blev halshuggen av balken som går från Reglerhuset till F-huset. Vagn 7 fick mitt under Cortègen plocka av en vinge på duvan då den i en sväng visade sig vara för bred.

På efterföljande FestUkalas var det väldigt, väldigt mycket folk och väldigt, väldigt lätt att tappa bort sitt sällskap. Några som dock tycktes ha funnit varandra var en K1:a (flicka) och en F1:a (pojke) (som jag inte vill nämna vid namn, då jag inte vill skapa dålig stämning i nästa års redaktion), som skulle fått Patrick Swayze och Jennifer Grey att verka pryda.

Sammanfattningsvis måste jag ge en eloge till CCC 1995 för att de lyckades ordna med bättre väder på Valborgsmässoafton än förra årets CCC. Även om det blev lite kallt på kvällen så slapp i alla fall åskådare och byggare gå hem både kalla och blöta som fallet var förra året.

AV KARIN ALTHOFF

Rören fyller 125 år

Den senaste tiden har varit hektisk för många runt omkring på Chalmers. Så även i kören! Vi har nyligen genomfört vårt 125-årsjubileum som vi har funderat, planerat och sett fram emot i mer än ett år.

Många föreningar firar visserligen något slags jubileum i år, men kören är ju både en av de större, och en av de äldre kåröreningarna. Dessutom är faktiskt just F-sektionen klart överrepresenterad inom kören. Därför denna artikel.

För att fira ett körjubileum behövs det sång, musik, och kalas, och sedan gärna lite mer sång. Detta löste vi delvis med hjälp av Göteborgs Ungdoms-symfoniker och delar av Brunnsbo Musikklasser genom att sätta upp verket Carmina Burana.

Sedan var det bara kalaset kvar, och det brukar ju inte vara några problem för Chalmersister! Efter att ha letat sångare från äldre Chalmers-dagar hade vi till slut lyckats skrapa ihop 1500 namn. Vi lyckades inte få tag på alla eftersom de adresser vi hade var klart inaktuella och då en del inte hade tid att komma så decimerades antalet balgäster till 500. Den äldste närvarande var en man som tog examen -38 och de yngsta var de som började i höstas, men vi hade kul tillsammans och ser fram emot 150-årsjubileet.

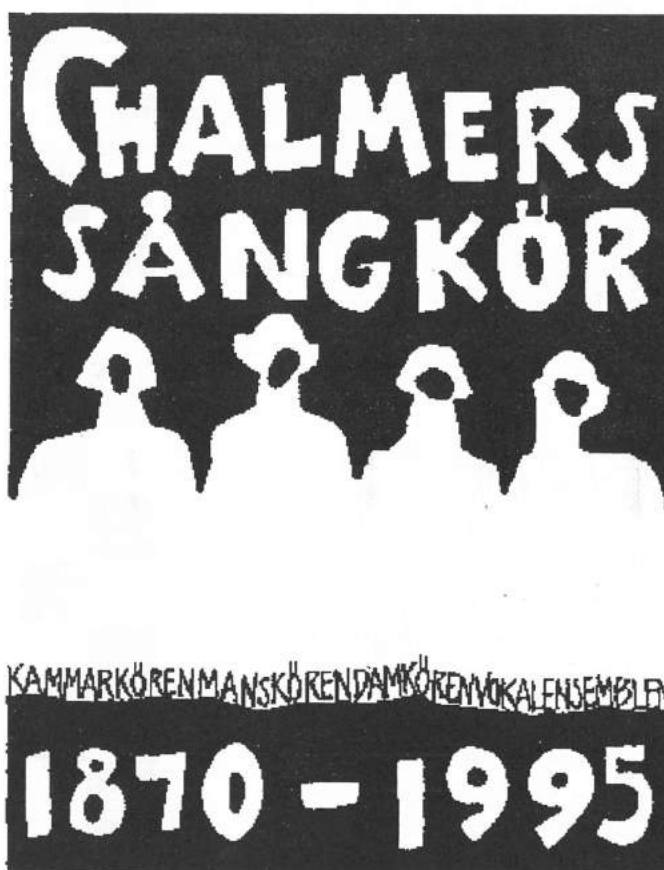
Middagen började med en underbar skaldjursröra och fortsatte sedan med hjortstek, samt hjortronparfait till efterrätt. Till detta serverades riktiga mängder vin och sedan även cognac, baileys och annat smått och gott. Det ni, F6!!!

Toastmastrandet sköttes för övrigt av två stycken F:are, Gunilla Hammarberg och Pål Dahle, och de hade exemplarisk kontroll på allt. Nästan i alla fall?! Som brukligt är på körkalas innehöll gycklen mycket sång och musik. Tal var vi lyckligtvis tämligen skonade från. Det var egentligen

bara Rektor Anders Sjöberg som sade något allvarligt, och det var för att han ville överlämna en födelsedagspresent till kören, så det fick väl gå an!

Med hjälp av flera andra kåröreningar så fungerade även servering, dans och annat. Tack till alla er! För er som tycker att: "Jag vill också gå på körkalas" kan jag bara säga att det finns två alternativ: Sök kören eller skaffa en nära bundsförvant inom kören... Om 25 år blir det nog en 150-årsbal också! Ses vi där?

CHRISTIAN BERGEK

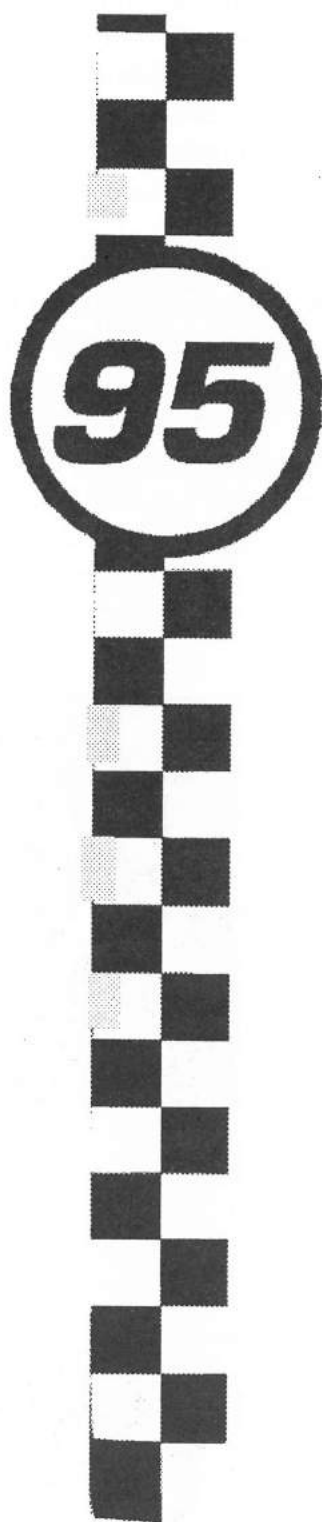
Chalmersrock

Förutsättningarna för ett lyckat arrangemang var perfekta. Solen sken, det var underbart vårvarmt i luften och snart låg doften av grillat kött tung över Chalmersområdet.

Klockan halv ett intog dagens första band, Wannadies, den stora scenen på Betonggården. Publiken låg däremot kvar i solen istället för att trängas framme vid scenen för att få sig lite gitarrpoprock till livs. Responsen låg alltså väldigt nära nollstrecket. Det var synd, för vad gäller kvaliteten på spelandet har jag ingenting att invända. Bandet fick väldigt svårt att göra rätt för sig, men fick i alla fall spela tre extranummer som avslutning på sin knappt timslånga konsert.

Då och då under dagen var det pauser i programmet. Det var nog tur, för annars hade nog många kommit därifrån döva. Jag kände verkligen av volymen redan under Wannadies spelning, och i förebyggande syfte gav jag mig ut på jakt efter öronproppar.

Jag hade sett ett par personer iförda en mycket käck gul variant som jag genast antog vara den officiella Chalmersrockmodellen. Alla gulklädda funktionärer var hemskt vänliga och hänvisade mig till nå-

gon som borde ha några, men de enda som egentligen tyckte sig veta någonting hade just blivit förbjudna att lämna ifrån sig några proppar.

Jag gav upp och lyssnade på nästa konsert istället. Nu var det Sators tur att fylla luften med sitt. Eftersom klockan var fyra hade publiken börjat vakna. Men det är svårt att fylla betonggården... När det blev dags för extranummer kunde man i alla fall börja tala om en folkmassa som trängdes framför scenen.

E-Type var näste man att hoppa in på Betonggårds-scenen. Han gjorde verkligen allt för att få med publiken, inte minst i form av visuella effekter. Dessa fanns både i levande (lättklädd) pyroteknisk version. Men det var inte förrän det var dags för extranummer som publiken gick med på att sjunga "This, this is the way..."

Det sista bandet på den stora scenen körde med tyngre artilleri. Clawfinger vässade klorna och slog hårt på sina gitarrer. I mitt tycke något för hårt. Det blev en aning för brötigt och stökigt. Men de hade uppenbarligen sin publik.

Under kvällen flyttade underhållningen helt in i kårhuset, främst med band som

ännu inte hunnit uppnå någon direkt stjärnstatus. Detta betyder dock inte någonting om kvaliteten. Den konsert som gjorde störst intryck på mig var Kent. Det märktes att deras melodiösa gitarrock gick hem hos publiken. Stämningen var hög i matsalen under deras timme fram till midnatt. Tempot i låtarna varierade, men stämningen höll sig hög. Detta band lär höras av mer i framtiden!

Kvällens sista liveuppträdande i matsalen stod Jävlar Anamma för. Som vanligt i deras fall höll de igång publiken med sin studentikosa stil, och alla verkade uppskatta det. Spelningen blev en lyckad avslutning på musicerandet, och natten fortsatte med dans till förinspelad musik i kårhuset.

Årets Chalmersrock var ett mycket kompetent arrangemang (möjligtvis med undantag för de ovan nämnda öronpropparna). Det enda som saknades för att det skulle vara perfekt var mer publik. Det är svårt att få till bra konserter utan att ha fullt med folk, men årets Chalmersrockstab kom en god bit på väg.

PER BJÖRNSSON,

BLIVANDE CHEFREDAKTÖR

Finformarcitat

Jag gjorde ingenting, det blev fel ändå.

-Jonas Kjell har gjort det igen.

Krama flickor! Går det?

-Torbjörn.

Du måste ha lite mer BLOMMOR i rösten...

-Torbjörn försöker muntra upp Kicki när datorn dött efter att ha svält hennes text.

Kom och titta på våra kurvor...

-Kicki labbar Elnät B ihop med Cilla.

Jag saknar sex...

-Nollans diskussion om dimensioner med Kicki tar en intressant vändning.

Hon var inte fjorton; hon var tolv... det var kul...

-Torbjörn om sina kvällsaktiviteter.

20 poäng gummistövlar och groddissektion, sånt gillar flickor.

-Torbjörn om nya bioteknikgrenen. Han känner nog inte så många flickor...

Jag låg i fiendens bas hela tiden... med Kicki

-Rickard hade sin alldeles egna taktik när vi spelade laserquest mot FØK.

Ingen ska röra min makt. Den är min.

-Chefred klargör med en gång vad som gäller.

Kryddor är så förbannat dyra att man måste spä ut dem med lite mat.

-Jonas förklarar sin matlagningsfilosofi.

Jag har full kontroll (fem sekunders paus) Oj då!

-Rickard trodde att han kunde hantera en mac...

F'LÅT

Vi skulle vilja ta och rätta till vissa misstag som gjorts under året, samt be om ursäkt för vissa klantigheter.

Till att börja med, så tog Stefan Berglund bilden på Kf6 i förra numret. Han har även hjälpt oss mycket under året, tack för det.

Vi lyckades även klämma in fel segrare i artikeln om innebandyturneringen, tror vi, eller om det var fel tvåa. Tyvärr är vi inte riktigt säkra, men vi ber om ursäkt till alla förolämpade, särskilt Karin Althoff.

I artikeln om den nya baren i förra numret förekom två grova felaktigheter, vilket jag är mycket ledsen för. Det ena rörde ett påstående från skribenten om att DP hade byggt baren. Detta är naturligtvis inte sant, Bygggruppen förtjänar all ära för detta. Vi ber återigen om ursäkt för detta pinsamma fel.

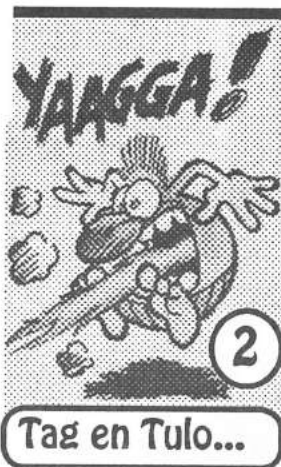
Till råga på allt lyckades vi med ett etiskt felaktigt uttalande i ovannämnda artikel. Här skrevs det om DP-asparnas utomordentliga service, i och för sig inget fel i det, men redaktören gick så långt att han uppmanade läsaren att rösta på dessa i DP-valet. Det är mitt ansvar att se till att sådant här inte förekommer, och jag missade detta. Det ska inte upprepas.

ANSVARIGE UTGIVAREN,

TORBJÖRN JOHANSSON

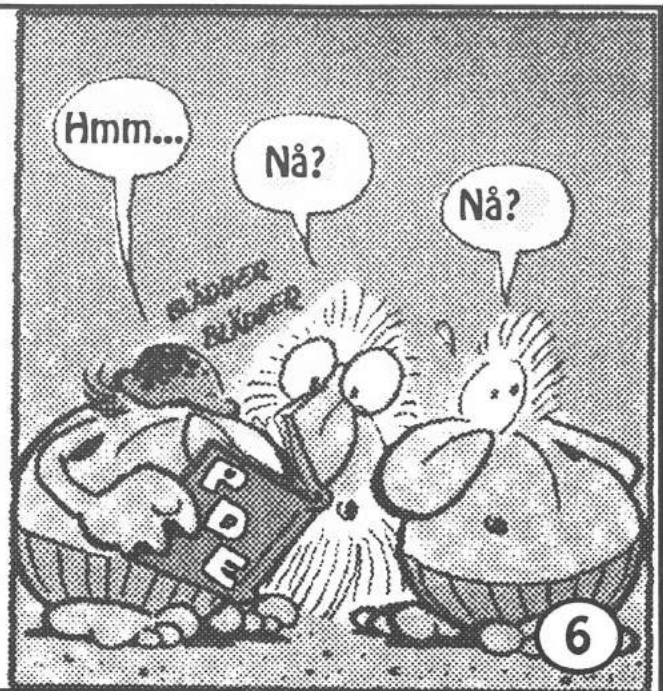
Finforms guide till bättre PDE-labbar

-Åtta tips för sommarlovsförstande teknologer

Försök att hitta något i boken...

6

Arbeta i skift. Då kanske du får lite fritid

7

Ge upp och byt labkompis

8

FnollK -95

Vad gör du om du snabbt vill lära känna ett gäng människor? Tar hem dem på te? Går på krogen? Virkar lite framför TV:n? Det gör inte vi. Vi ägnar tjugo svettiga minuter åt att försöka ta död på så många av dem som möjligt. Vi utmanar dem på Laserquest.

Den stora striden mellan Finform 94/95 och FnollK -95 föregicks av en dryg månads fruktlösa försök att slå upp ett hål i FnollK:s tajta planering. En tisdag för tre veckor sedan visade det sig så att samtliga FnollK:are hade missat att boka upp morgondagen, varför jag och nollK-grabbarna demokratiskt beslutade att åka och leka krig följande dag.

Taktik är feigt, som den store kinesiske krigaren Wung Tjo, tyvärr alltför tidigt avliden, sade. Detta praktiserades av undertecknads lag i stor utsträckning, möjligen med undantag för tafatta försök att gå i par. Jag tappade bort min kamrat efter fem minuter, och sedan sågs vi aldrig igen.

NollK:s uppförande präglades av stor sammanhållning, vid flera tillfällen sågs tre till fyra av dem stå och peppra vår bas från var sitt

håll. Dock är de nog inte fullt så smarta som sammansvetsade, det var bara att smyga sig på och sedan hoppa fram i en kamikazemanöver, varvid det gick lätt att pricka större delen av gänget. Å andra sidan måste det sägas att FnollK hade bättre lokalsinne än vissa av oss, en inlånad deltagare med uttalad förkärlek för bandy lyckades överhuvudtaget inte hitta motståndarlagets bas. Till hans försvar(?) måste vi nog säga att han inte hittade till sin egen bas heller...

Vi tror heller inte att Ulrika lyckades med detta, hon syntes överhuvudtaget knappt till; senare framkom teorier om att hon satt i baren.

Då krutröken lagt sig (nåja) samlade båda lagen ihop sina överlevande och drog iväg upp mot Focus, och nu började vi sakta få en bild av vilka FnollK-95 egentligen är...

Ordföranden och glidaren i gänget heter Mattias "Matte" Wallin, en notorisk försentkommare enligt de andra. Detta om han kommer alls, vill säga. Han degraderas kontinuerligt, och har gått från att vara bara Matte till att bli Matte B, C, D och numera E. Matte tillhör för övrigt phaddergrupp 14, och att

döma av vad som berättas är han en första klassens representant för detta celebra sällskap. Det var bland annat han som sov i garderoben på DP:s skidresa, samt tog en tupplur vid Näckrosdammen under sin första dag på Chalmers.

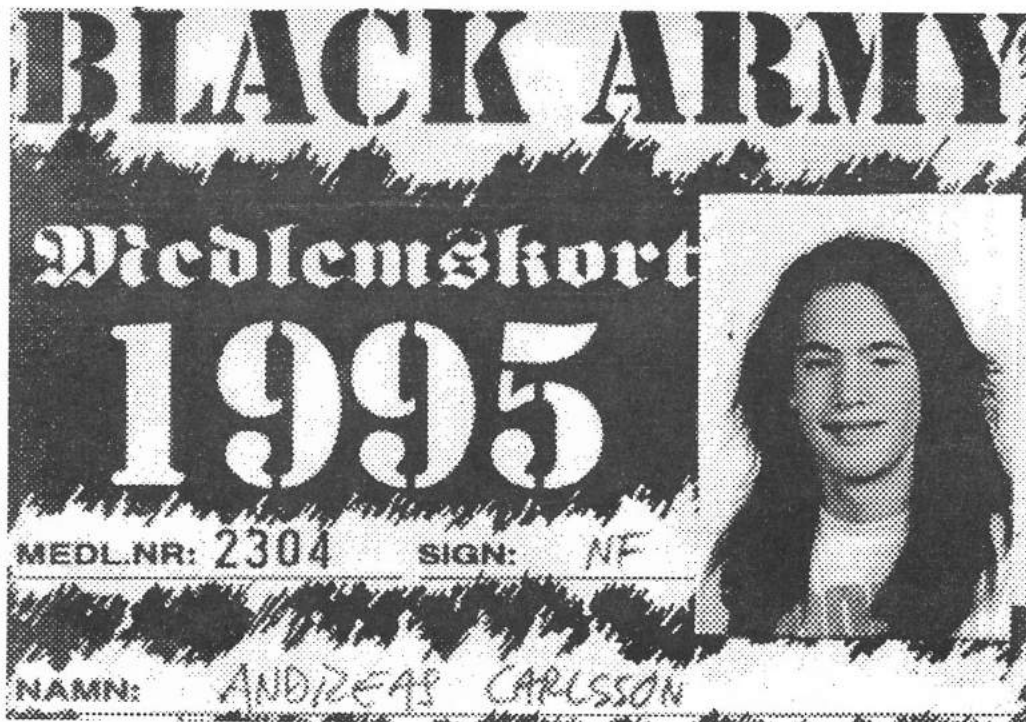
Matte, Danny och Adde byggde Cortège på samma vagn vid intervjun, och det klagades på Mattes snuskiga slo-gans, som inte gick igenom.

En kassör finns det också, han heter Danny "Vezzy" Veznauer och är en man med

ensamma ut och tog med dem hem till sig, naturligtvis utan att meddela de andra. Behöver vi säga att viss panik utbröt bland de andra?

Vi gissar att Danny tillhörde de mindre intresserade eleverna på syslöjden nån gång för länge sedan, det tog honom nämligen två timmar att upptäcka varför det gick så trögt att sy fast bokstäverna på overallen: nålen satt upp-och ner.

Vi tvivlar dessutom på att han överhuvudtaget deltog på

lagom bra koll. Bland annat berättas det att FØK fick 3.000 kronor över efter en nollK-fest, och dessa försvann spårlöst efter festen. De hittades dagen efter i en låda i baren i Focus. Sedan hamnade de på bordet i nollK-rummet, och där låg de i några dagar, ända tills någon tyckte att de såg

hemkunskapen; Vezzy tycker att korv stekt i absurda mängder smör är riktigt gourmetkåk. För att beskriva Danny använder hans med-FnollK:are ord som reko, kraftig, framåt och otålig; han torde få höga poäng på svärmorsskalan.

Andreas "Adde" Carlsson är phadderchef och

hårdrockaren i gänget, och hans frisyr har som synes på förra sidan genomgått radikala förändringar på senare tid. Som synes är han från Stockholm, och dessutom en hängiven AIK-are. "Äldst och tuffast" säger han om sig själv; han har uppnått den aktningsvärda åldern av 22 år. "Han är tillräckligt mogen för att vara barnslig", säger Ulrika.

Att lära känna varandra och umgås är viktigare än att jobba, tycker Ulle är Adde i ett nötskal, vilket leder till anklagelser om förtal. Han anklagas även för att vara en höjdare på att brodera, fast

det går rätt långsamt. Detta kanske han har lärt sig av sin flickvän (sorry flickor) som han ofta ringer enligt övriga nollK.

Frida "Frida" Jons-son, CØK-ansvarig, tror att det är kul att gå på CCC:s kalas. "Hon försöker spela ordentlig, oskyldig och seriös men förför och flörtar", tycker de andra. Lite bra att ha är hon dock, då hon har en fin lägenhet i Landala, vilken man kan ha möte i.

Här kommer Simon invandrande med en dunk bygg-

øhl i handen och avbryter intervjun. Han avslöjar att Frida snarkar, men ändrar sig sedan. Alla i nollK snarkar...

Frida är dessutom snäll, gillar MC, särskilt HD, och är från Jönköping. Mer får vi inte veta.

Sara "Sara" Mangs, Kf:are och modulare har inte en lägenhet i Landala, om hon hade haft

så virrig i augusti, då hon ska vara nationsvärd åt Kongo i VM. Hon lär få mycket att göra...

FnollK:s maskotar, stor elak älg respektive liten snäll älg heter Moooses och Melkersson, och Sara är konstnären bakom dessa. Älgen är definitivt ett djungeldjur, enligt FØK. För 500 miljoner år sedan simmade han omkring i Amazonas, och hornen är rester av huggtänderna. Djungeln fanns nämligen före Sverige, och älgen simmade hit. Jo visst! Enligt vissa medlemmar i DP är det dock per definition en flodhäst.

Har vi glömt nån? Jo, en øhlchef lär vara bra att ha. FØK har en sådan, en tuffing vid namn Ulrika "Ulle" Hedén. Hon ser även till att Frida inte gör bort sig, n ä r hon

inte är upptagen med att försöka sluta röka.

Vilka var det då som vann den rafflande kampen i Laser-Quest? Självklart visade vi att gammal är äldst, fast det var nog våra inhyrda proffs som fällde avgörandet. (Idrottssektionen + pojkvän till en kvinnlig redaxmedlem).

AV TORBJÖRN JOHANSSON

det så skulle hon nog ha lyckats hitta tillbaks till Chalmers efter att ha sovit över bakom Holt. För vår, Göteborgs och Sveriges skull hoppas jag att hon inte är

Valmöte

Årets valmöte hölls i GD onsdag 26:e april. Det hela blev långt och utdraget, men dock innehållsrikt.

Valen av nya sektaktiva tog naturligtvis upp mest tid, men då det för det mesta fanns ungefär lika många sökande som platser flöt mötet på relativt bra. Hård konkurrens förekom dock, bland annat om platsen som trädgårdsförman.

Nya fräscha idéer och människor finns nu i alla föreningar, utom möjligen Focumateriet, vars personal är ihärdigare än de flesta. Resultatet av valen kan ni kika på nedan.

Anmärkningsvärt i övrigt var att mötets ledning ofta hade roligare än vanligt. Karin kunde knappt sluta garva när hon insåg att hon just uppmanat mötet att endast svara ja på hennes frågor, och sedan säga ja igen när hon frågar "någon däremot". Emi lyckades inte hålla sig kvar på stolen, när hon insåg att hon just hade antecknat personnumret för en ännu inte vald person.

Egil överraskade genom att (även) lämna in två seriösa motioner, den första angående röstningsförfarandet. Förslaget var att valberedningen skulle förbjudas att presentera sina

nomineringar, så att alla sökande skulle få samma utgångsläge på valmötet. Detta röstades ner efter eldig diskussion och med inte allt för stor marginal.

Motionen innehöll även ett förslag att alla sökande till föreningar skall anslås då ansökningstiden gått ut. Detta antogs, dock med den lydelsen att den sökande måste godkänna att hans namn anslås.

Det fanns naturligtvis även mindre seriösa motioner, de flesta undertecknade Lillen, Egil och Skutt.

Det blir ingen brunn på Origogården med förbindelse till rum 1042 (för att underlätta Dragos kontakter med DP), men däremot infördes en officiell helgdag för alla F:are vid varje från Origogården synlig solförmörkelse, då världen dränks i den finaste av färger. Utifall att gräset dessutom är grönt vid en sådan tidpunkt är det även helgdag

Fyller 40 år 1996, och mötet antog en motion rörande hur detta ska högtidlighållas. Denna gick ut på att en kommitté tillsätts, och denna tar hjälp av F:arna för att ordna festligheter och så.

för Kf:arna. Detta ledde dock styret till att betvivla om Kf:s sektionsfärg verkligen är gräsgrönt...

Jämlikheten på sektionen främjades ytterligare (?), fast mest jämlika är numera alla närvarande på valmötet.

TORBJÖRN JOHANSSON

Sektaktiva 95-96

Styret

EJ PÅ BILD:

ORDFÖRANDE:

ALEXANDRA MESZAROS

VICE ORDFÖRANDE:

SUSANNE HANSSON

KASSÖR:

SUSANNE OLVENSTAM

SEKRETERARE:

JOHAN CARLSSON

FOCUMATERIET

VI KAN!

OM VI VILL!

OM ALLA HJÄLPER TILL!

DP

ÖVRE RADEN:

BJÖRN LAUMERT

MARTIN HELMER

JONATHAN ALGDAL

NEDRE RADEN:

JOHAN LINDBLOM

MATTIAS HENRYSSON

KASSÖR:

MARTINA TORSTENSSON

ÖVERSTE:

CHRISTOFFER WANNER

F6

ÖVRE RADEN:

STEFAN BERGLUND

MIA RUTGERSSON

SEXMÄSTARE:

ANNA WRIGE

GEORGIOUS NATSIPOULUS

NEDRE RADEN:

FADI ISHAQ

KASSÖR:

MARTIN HOLMGREN

CECILIA MUKKA-EKERSTIG

FINFORM

VI É BÄST!

ÖVRE RADEN:

ANDERS HAMMARQUIST

MAGNUS LUNDGREN

NEDRE RADEN:

KARIN ALTHOFF

CHEFREDAKTÖR:

PER BJÖRNSSON

SANDRA JOHANSSON

SNF

MARTIN JANECEK

KARIN MARKENROTH

ANDREAS ANDERSSON

TOBIAS NARVINGER

ORDFÖRANDE:

SARA WRIGE

JIMMY ROSÉN

11
11
11
11
11

Det kan vara farligt att sitta fast i sin Cortègevagn. Fråga Lillen. Han satt inbyggd i sitt lösnummer "minkjävlarna", en överbyggd flakmoppe, när fordonet plötsligt fick motorstopp under pågående Cortège.

Bäst när han satt där så kom det fram lite folk och pratade med honom. Ett par av dem började sedan sparka på minken, varefter de sedan resolut vände uppochner på den, med Lillen i. Det ryktas vidare att han skadade sig lindrigt vid sin rullning, ack och ve. Likväl, han var sannolikt först i världen med att rolla med en Cortègevagn!

DJUNGELTELEGRAFEN

ELVA SMÅ PHADDRAR.

Elva små phaddrar, blev snart bara tio.
Peter räkna' fel, så var de bara nio.

Nio små phaddrar, plugga' nu med måtta.
Dick slutade helt, så var de bara åtta.

Åtta små phaddrar, läste som en gnu.
Jonas läste om en gnu, så var de bara sju.

Sju små phaddrar, ville ha nåt spex.
Håkan fick en flickvän, så var det bara sex.

Sex små phaddrar, längtade nu hem.
Texas stanna' kvar där, så var de bara fem.

Fem små phaddrar, med semesterplaner dyra.
Cilla tog ett år, så var de bara fyra.

Fyra små phaddrar, läste PDE.
Kicki labbade med mig, så var de bara tre.

Tre små phaddrar, läste kvant med K(f).
Mats fann gravitonen, så var de bara två*.

Två små phaddrar, umgicks mest med män**.
Martin gillar flickor, så var det bara en.

En liten phadder, hon ganska ensam var.
När Anna tar examen, så finns det ingen kvar.

(*) Ty finner man gravitonen får man Nobelpriset, och då behöver man aldrig plugga mer.

(**) Ty på F finns det inte så många flickor.

JOHAN SÄRNHOLM, F94 (PHADDERGRUPP 11)

TJENA MOZ!

Tjena Moz!

Vad har hänt med allas vår Dragos? Hans vanligen stenhårda kalla blick har plötsligt blivit varm och sensuell, ögon bakom masken i vilka man bara drunknar... Även bröstmuskulaturen tycks förändrad och har antagit oanade proportioner (som kompensation för minskad längd?). När jag hör Hans bengalibrytning blir jag alldeles knäsvag och längtar bara till Dödskallegrötan...

"Diana"

Bästa "Diana"!

Jag tror att du har missförstått någonting... Dragos är numera en kvinna! Enligt den allmänna policyn om könskvotering har fastslagits att minst 50 % av Dragos skall vara kvinnor. Då finns inget annat alternativ, eller hur? Ergo, du är en man. Byt namn. Apropå det bytte Bengali namn till Bangalla för ett bra tag sedan...

Moz

Tjena, Moz!

Jag har ett problem. Är det verkligen sant att glasögon är ett tillåtet hjälpmedel på optiktentan? Jag har fullständigt normal syn och känner mig helt chanslös. Vad skall jag ta mig till?

Nedstämd skarpsynt teknolog

Bäste Nedstämd skarpsynt teknolog!

Det är ett intressant problem du tar upp, och jag är säker på att det är ett problem som du inte är ensam om. Jag föreslår en enkel lösning: Då ditt problem är din skarpa syn, se till att ordna detta. Ett bra sätt är då att ge ögonen chocker; plötsligt ljus under i övrigt mörker rekommenderas. Alltså, gå till gasquen kvällen innan. Det finns även andra sätt, t.ex. kan vissa drycker ge relativt temporär synförsämring. Låna sedan din kompis glasögon för en garanterad upplevelse. Lycka till!

Moz

Tjena Moz!

I dessa besparingstider finns det en grupp som trots allt har expanderat: gamla DP. Vad beror detta på? Vad kan man göra åt det? Eller är det bara det att alla andra har krympt?

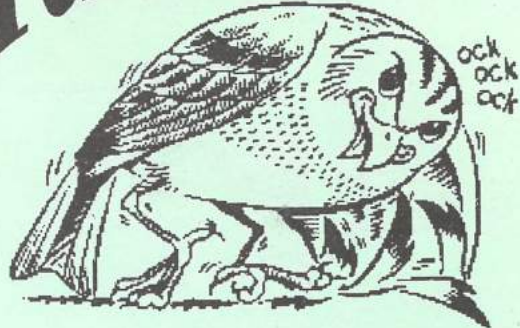
Svältande teknolog

Bäste Svältande teknolog!

Nej, du ser inte i syne. De växte helt enkelt med uppgiften. För att avhjälpa detta problem i fortsättningen föreslår jag att man flyttar deras rum till vinden. Eller också kanske man skall låta dem gräva Dragos brunn?

Moz

Bevingade ord

Jag vill älska falu pojkar...

- Pontus, Kf6, avslöjar sig under sång.

Jag måste erkänna att jag inte har kommit än.

- Pontus, Kf6, under en diskussion lite senare.

Vi behöver ett riktigt oscilloskop.

- Fredrik, Elmät B-handledare, byter ut ett 100 000+ kr. digitalt oscilloskop mot ett gammalt, analogt.

e^{-100} är ungefär så många atomer det finns i universum.

- Claes Johnsson, PDE, förbluffar oss ånyo.

Skall inte du vara med på Wet T-shirt tävlingen? Du har ju fina bröst!

- Sandra Johansson till Martin Janecek.

Den kan egentligen inte finnas, så därför avtar den ganska snabbt!

- Janusz Kanski, Optik, om evanescenta vågor.

Om jag jobbar tillräckligt flitigt, kommer jag att vara ute från det här stället innan jag är 23.

- Mia, Kf 93, pluggar PDE i KS15.

Kan du inte hämta Jon-Anders och säga att vi vill ha honom, jag och Kicki?

- Mia blir upphetsad av PDE.

Varför tar vi upp detta? Bara för att plågas? Ja, det finns ju en möjlighet...

- Claes Johnsson, PDE, erkänner vad vi länge misstänkt.

-Det verkar som om vårt privata kärnkraftverk gått sönder! -Jag får väl gå in och löda lite.

- Hört i Elmätlabbet.

Värmeledningsekvationen är ju naturligtvis inte riktig!

- Claes Johnsson igen.

Det här är egentligen en väldigt lätt kurs!

- Christer Borell om Funktionalanalysen.

Det är bara F:are som har två lösningar.

- Jörgen Bengtsson, övningsledare i Fys-el.

Det här är inte Ohms lag. Det är Ohms sons lag.

- Jörgen Bengtsson reder ut begreppen.

Saker som rör sig är kortare än saker som är stilla, som är lika långa!

- Martin Cederwall, Mek B, tar ned relativitetsteorin på lagom nivå...

Jag vet att det här brukar vara lite svårt fast det är lätt.

- Jana går igenom kvadratisk form i Linjär Algebra & Analys (=LinAlGB).

Vill du ta mig på Gasquen?

- Nykter (!) Slem till Skutt...

Nu förstår jag lika lite som ni brukar...

- Sverker Matsson stärker modet hos sina skyddslingar.

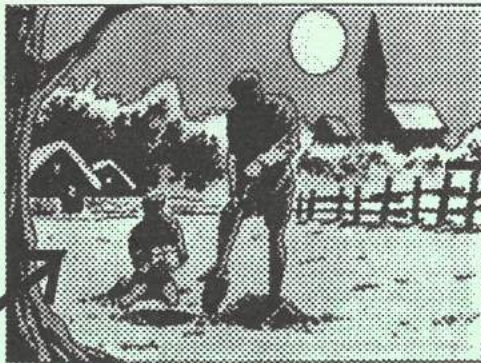
Fantomen

Fantomen stapplar hem efter sista fentan. Den gick inte så bra som CSN tyckte att det borde ha gjort och inget sommarjobb har han heller. Med andra ord livet är piss. Vad ska Fantomen göra?

EN MYCKET UPPRÖRD MARTIN CEDERWALL GÅR TILL STYRET FÖR ATT BEKLAGA SIG.

FANTOMEN STRUNTAR I SEKTMÖTETS BESLUT ATT INTE GRÄVA EN BRUNN TILL DP-RUMMET.

FINNS DET NÅGRA F-94:OR HÄR? JAG HAR LEGAT I KISTAN ALLDELES FÖR LÄNGE, JAG BEHÖVER LITE FÄRSKT BLOD...

MARTIN CEDERWALL TUNNLAR IN.

AJA BAJA, DU FÅR INTE GRÄVA POTENTIALGROPAR PÅ ORIGOGÅRDEN. EFTERSOM ENERGIN BEVARAS SKULLE DET FLYTTA HELA F-HUSET! NÄR DU FLYTTAR ORIGO KOMMER VI IN I ETT ACCELERERAT KOORDINATSYSTEM OCH DE STACKARS TEKNOLOGERNA KLARAR INTE HÖGRE TEMPO!

STYRET HAR MÖTE.

...FRÅN ELISABETH ARDEN?

SE SÅ ILLA DET KAN GÅ DÅ MAN TROTSAR STYRET!

JAG SÅG HONOM FÖRST!

VI MÅSTE SLUTA TRÄFFAS SÅ HÄR...

JÄ, ÄR DEN INTE ALLDELES UNDERBAR!

NU FLICKOR SKA VI HA SKOJ!

JAG SKA HÄMNAS DIN HÄDANGÅNG, O VANDRANDE VÄLNAD!

GURAN OCH EFTERTRÄDAREN, SANDRA, TAR FARVÄL AV DEN FALLNA HJÄLTEN.

...MEN FÖRST GÅR JAG NED TILL DP--RUMMET, DÄR FINNS VISST NÅGRA NYA GULLIGA POJKAR!

